

[Rimstad.]

ikke ville optage den ny færgerute fra Hundested til Århus i den af DSB udgivne rejseliste for Danmark, fordi Hundested-selskabet efter hans opfattelse sejlede til dumpingpriser. Det sidste begrundede generaldirektøren med, at de private færge-selskaber har betydelige afskrivningsmuligheder.

Denne argumentation fra en embedsmand, der kører og sejler i Danmark med de statsejede trafikmidler, der nøgternt set må betegnes som en underskudsforretning, i hvilken underskuddet dækkes af statskassen, er efter min opfattelse så uheldig, at jeg udmærket godt forstår, at generaldirektøren nu i dagspressen — Jyllands-Posten fra i går — selv siger, at han er blevet til grin i denne affære, og at han for Hundested-Århus ruten vedkommende vil lægge fartplanen ind i sin rejseliste som løsblad. Jeg opfatter dette som en slags undskyldning fra generaldirektøren, og da jeg har den mening, at en sag bør stoppe dér, hvor der falder en undskyldning, mener jeg det rigtigt at nøjes med at spørge ministeren for offentlige arbejder, om han kan bekræfte, at sagen får sin udgang med det omtalte løsblad, og at dette ved næste udgave af rejselisten erstattes af en almindelig optagelse af den pågældende færgerute. Hvis ministeren ikke kan bekræfte det, vil jeg naturligvis gerne have svar på mit oprindelige spørgsmål.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg synes, at den udtalelse, som generaldirektør Skov er kommet med vedrørende denne sag, måske nok kan forstås, fordi man må huske på, at der her er tale om, at man i en rejseliste, som statsbanerne udgiver, optager andre, private selskaber. Det er jo konkurrenter til statsbanerne i visse henseender, og en rejseliste er jo en slags reklame, kan man godt sige, for det foretagende, man driver. Derfor synes jeg, at man rent menneskeligt måske nok kunne forstå en sådan udtalelse.

På den anden side har jeg måttet lægge vægt på, at når man hidtil har optaget samtlige ruter i Danmarks Rejseforbindelser, kan man ikke, fordi der opstår enkelttilfælde som dette med sejladsen fra Hundested til Århus, ændre standpunkt. Man

kunne i og for sig med samme ret have udtalt sig tidligere på den måde, generaldirektøren har udtalt sig på, fordi der er adskillige andre ruter, der også har sejlet til billigere priser end statsbanerne; konsekvensen deraf skulle jo være, at man så også i tidligere tilfælde skulle have udeladt sådanne selskaber.

Da jeg erfarede om denne sag, rettede jeg derfor henvendelse til generaldirektøren og sagde, at jeg mente ikke, man kunne gøre det på den måde, som han havde givet udtryk for i det interview, der havde været med ham. Jeg sagde: vi må sørge for, at disse rejseforbindelser, der er udeladt, kommer med i rejselisten. Dertil sagde generaldirektøren: det kan ikke lade sig gøre, for rejselisten er trykt, og den er i øjeblikket så langt fremme, at den er ved at blive sendt ud til forhandlerne. Så sagde jeg: ja men så må vi gøre det på den måde i nærværende tilfælde, at vi trykker et tillæg, hvor disse ruter er optrykt, så dette tillæg bliver uddelt sammen med rejselisten. Det ligger imidlertid sådan, at man heller ikke kan nå at lægge det ind i listen, fordi der er tale om 150.000 eksemplarer, men det bliver ordnet på den måde, at samtidig med at man sælger en rejseliste, bliver tillægget udleveret til vedkommende kunde.

Sagen giver mig i øvrigt anledning til et par andre bemærkninger vedrørende udgivelsen af Danmarks Rejseforbindelser. Oprindeligt har den jo været beregnet i et format, som man kunne have i en frakkelomme eller i en jakkelomme, men i kraft af de mange ruter, både sejlruiter og flyveruter, der efterhånden er kommet til, er denne rejseliste svulmet op til et format, som ikke svarer til det, som man oprindeligt havde tænkt sig. Derfor vil jeg tage under overvejelse, om ikke det ville være rigtigt at skille tingene ad, sådan at der blev udgivet to lister, en for statsbanerne og privatbanerne, eventuelt rutebilerne med, eller rutebiler og flyruter og sejladsruter i én liste, sådan at vi fik to lister.

Dertil kommer, at statsbanerne må bære et meget stort underskud på udgivelsen af Danmarks Rejseforbindelser. Det beløber sig til flere hundrede tusinde kroner om året; det er jo, fordi man gerne vil sælge disse rejselister til en forholdsvis billig pris. Men det er også, fordi de private selskaber,